

TANDORI DEZSŐ

Persely-Kokszpor-Árbockeresztrúd

Minden hasonlat: ... (kb Goethe).

Heaney – verslétezése nekem ma hasonlat; egykor, hogy az EURÓPA KÖNYVKIADÓ egyik pompás költészeti felfedezés-sorozatába (akár pl. Michael Krüger) válogathattam önszántamból egy kötetnyit az akkor még nem Nobel-díjas ír költőtől. Sokat jártam aztán, ahogy már lehetett, ír földre, de a poétával nem találkoztam; a táj, a települések stb. sora idézte őt. (Ld. pl. a nyírfa-motívum itt.) A mai fordítócsapatot – Mesterházi Mónika, Imreh András, Gerevich András etc. – lelkesen becsülöm. (Többször is beválogatták munkáimat Heaney-publikációikba.)

A hasonlat: elő-utó teljesség és csonkaság. Ugrás a sötétbe. Szabadságot jelent nekem, hogy a kis mai Heaney-együttest^{l**} önkifejezési célra használhatom, mintegy „rászűkített szemmel”.

Van is így egyenes (íves, cakkos) megfelelés, meg nincs is. Hetekig irkálgattam kis terjedelmű munkákat, s egy különösen elmúlás-érzékeny délelőttömön meglett a szellemiek párosítása. (Erőltetve – ism. – semmi sincs.) *Verseimet ld. alább.*

Szellemi lakomák

I. (Jégről.)
Várom, engedjen fel szívem.

II. (Szívből.)
...Véresen...?!

Nyelvemlék

Kezdetben: vala... (mi?)

(Költészet, mely tartalmi esztetizálás.)

* 1947 márciusában indult újtára a Tiszatáj folyóirat. Története, e küzdelmekkel és eredményekkel teli 70 év nemcsak a mindenkori szerkesztőség históriája, de főképpen a lapot írással, gondolattal és étellel megtöltő szerzők, barátok és kollégák története. Közülük kértünk meg néhányat, hogy az ünnep alkalmából válasszák ki az elmúlt évtizedek Tiszatájban megjelent anyagai közül a számukra legkedvesebbet, melyet köszöntő soraik kíséretében ez alkalomból újra közreadunk. A 70 éves Tiszatájat köszöntő ünnepi sorokat, valamint a lap archívumából kiválasztott régi-új szövegeket következő számainkban mutatjuk be.

** Utalás Seamus Heaney a Tiszatáj 2016. július-augusztusi számában megjelent verseire. A szövegek újraolvashatók az alábbi internetes elérhetőségen: <http://tiszatajonline.hu/?p=102791>

Két tenyér, ha

Nem értek egyet.
De mi az, hogy
értek? nem értek?
Csak *értekezés*.

Hasonlat „B terv”

...S: Ha végül kiderül,
hogy mégse (annyira)?
Hát akkor mennyire?
És melyik tenyéré
(a „mi is”)?

Borzasztó az egész.

Nem oly borzasztó, és nem oly egész.

(Túl sokat hallom...)

Itt nagyon „élet-halál” volt a kérdés. Arany János *Hamletjének* okán. (Hatása „rám”, is.)

Így nem lehetne élni.
Csak hát meghalni meg
sehogyan se lehetne.

(Aktív félelmeim)

Zúgás agyi ereimben.*
„Agyó, Uramisten,
csak mingyár!”
*(Zúgás a zugokban)

Kísértetes

Míg ő engem huzamosan gondol
ki-tudja-milyen XY-nak,
én őt azonnaliban*
akarnám
özv. XY-nének!
*(Méltóbb életszerelem.)

Kis komponálódásom: bef.

Össz-vegy XY. (Én = mindenféle.)
Özvegy XY-né. (Már nem tudom.)

